

Text: Mark 2:23-28

Allt är tillåtet, skriver Paulus två gånger i 1 Korintierbrevet. Men han skriver det inte som något påbjudet. Han menar inte: allt är tillåtet så bara kör på. Snarare: allt är tillåtet men ta det lite försiktigt, för andras skull men också din egen.

Jag minns från ungdomsåren hur en del busade på rejält. Ingen var onykter men det hände nog att andra trodde det. Det blev alltså inget bra vittnesbörd trots ett nyktert bus.

Vad ger vi för intryck, vilken doft sprider vi omkring oss? Vi är kallade att sprida kristusdoften. Människor ska få syn på Kristus när de ser oss kristna.

Herren hade många hundra år tidigare sagt till Israels folk: *Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den.* 2Mos 20:8. I den judiska traditionen hade det utvecklats till att inte få stoppa några sädeskorn i munnen på sabbaten. Var det detta som Herren hade menat med budet? Man kan ju undra. Under ökenvandringen fick de manna för två dagar dagen innan sabbaten, för att de inte skulle behöva tillaga något på sabbaten. Kanske det var noga med detaljer i buden. Det som är heligt ska vi också hålla heligt – Guds Ord, vårt samvete, det vi har fått ljus över från Gud.

Kanske var det då så att lärjungarna bröt heligheten över sabbatsbudet. Hur kunde Jesus försvara lärjungarna, de var ju judar och lagen gällde för dem.

Problemets lösning ligger i att de var med honom som gör allting nytt, han som är löftenas uppfyllelse, han som kom med ett nytt förbund – Jesus Kristus. Jesus kommer med en verklig frihet som inte böjer sig under en lag utan som reser sig upp i en relation. *Om nu Sonen gör er fria blir ni verkligen fria.* Jesu ord i Joh 8:36.

Hur ska man då hantera friheten och var finns glädjen i den sanna friheten som Sonen ger? Varje människa har ett livsrum, ett utrymme att fylla. Tänk det som ett tomt rum i ett hus eller en hage med staket runt. Det utrymmet är bara ditt. Då finns det tre alternativ. Man kan låta bli att inta sitt livsrum. En del människor gör så, lever långt ifrån sin fulla potential. Andra människor fyller sitt livsrum med egen ambition och egencentrerade intressen och aktiviteter. Men man kan också låta Sonen leda en in i rummet, ett steg i taget, och fylla livsrummet tillsammans med honom. Då uppstår en frihet som inte kan finnas någon annanstans. Då är man fri även om man sitter i fängelse för sin tros skull. Då är man fri även om man är hånad och mobbad för tron på Jesus.

Därför kunde Paulus och Silas sjunga lovsånger i fängelset om natten, som det berättas i Apg 16. De var fria i Kristus och det var den friheten som till sist hjälpte dem ut ur fängelset och vidare in i deras livsrum.

När lärjungarna var med Jesus så bröt de inte mot sabbatsbudet för de var fria från det. Hade fariséerna i samma stund ryckt ax på åkern så hade de däremot brutit mot sabbatsbudet. Detta är inte bara en fysisk sak utan framför allt en hjärtesak. En kristen har nytt liv, ett nytt hjärta och en ny Ande i sitt inre. *Men när han kommer, sanningens Ande, då ska han leda er in i hela sanningen.* Joh 16:13.

Den största friheten man kan erfara är faktiskt inte demokratins frihet eller de öppna viddernas frihet. Det är frihet från sig själv, sina egna ambitioner, sina egna längtor, sina misslyckanden och sig själv, helt enkelt. Men ska man kunna erfara den friheten behöver man hitta Kristus i sitt liv, eller finna sig själv i Kristus. Man behöver älska honom över allt annat och låta honom vara den som fyller ens livsrum.

Vem sa att det är lätt att vara en kristen? Det blir svårt för att vi står i vägen för oss själva och för Herrens väg med oss.

Detta bör vi tänka på när vi möter varandra i kristen gemenskap. Vår broder eller syster kanske inte, enligt vårt sätt att se, låter sig ledas av Herren. Så kritiserar vi. Men hur är det med oss själva? Hur är det med dig? Man behöver ge upp något hos sig själv för att kunna ta till sig något från Gud. Kristen tro handlar inte om att få grädde på moset utan att låta Kristus bli vårt liv. Paulus går, i våra ögon, ganska långt när han skriver: *För mig är livet Kristus och döden en vinst.* Fil 1:21. Men han levde som han lärde, han gick så småningom i döden för Kristus. Han gjorde det som en fri och glad människa.

I Sverige är vi ännu inte i den situationen att vi behöver riskera livet för vår tro. Men hur ställer vi oss till att riskera vårt rykte eller vår anställning och därmed vår inkomst? Är vi fria människor på bibliskt vis? Jag känner själv att jag har en del att jobba på i mitt liv. Hur är det med dig?

Hur som helst, när vi går med Jesus så försvinner kraven och möjligheterna kommer. Allt är möjligt för den som tron. För dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa.

Paulus skriver: *Jag kan leva enkelt, jag kan också leva i överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen: att vara mätt och att vara hungrig, att ha överflöd och att lida brist. Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.* Fil 4:12-13
Det är frihet i Kristus!